

Danielin kirja - numero seitsemänkymmentäseitsemän

*Profeetallisen rinnakkaisuuden paljastaminen: laodikealainen adventismi
vuonna 1863 ja raamatullinen typologia*

Jeff Pippenger
2024-02-10

Laodikealaisen adventismin kapina vuonna 1863 on saanut esikuvansa siinä kirouksessa, joka lausuttiin Jerikon jälleenrakentamista vastaan.

Ja Joosua vannotti heitä siihen aikaan sanoen: Kirottu olkoon Herran edessä se mies, joka ryhtyy jälleen rakentamaan tätä kaupunkia, Jerikoa; esikoisensa hinnalla hän laskee sen perustuksen, ja nuorimman poikansa hinnalla hän pystyttää sen portit. Joosua 6:26.

Laodikealaisen adventismin kapina vuonna 1863 on esikuvallisesti kuvattu siten, että rakentajat hylkäsivät kulmakiven.

Jeesus sanoi heille: Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme'? Sentähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa sen hedelmät. Matteus 21:42, 43.

Laodikealaisen adventismin kapina vuonna 1863 on saanut esikuvansa Aaronin kultaisesta vasikasta.

Sillä he sanoivat minulle: Tee meille jumalia, jotka käyvät meidän edellämme; sillä mitä tähän Moosekseen tulee, siihen mieheen, joka toi meidät ylös Egyptin maasta, me emme tiedä, mitä hänelle on tapahtunut. Ja minä sanoin heille: Kenellä hyvänsä on kultaa, irrottakoon sen. Niin he antoivat sen minulle; sitten minä heitin sen tuleen, ja tästä tuli tämä vasikka. Ja kun Mooses näki, että kansa oli alaston; (sillä Aaron oli tehnyt heidät alastomiksi heidän häpeäkseen vihollistensa silmissä). 2. Moos. 32:23–25.

Laodikealaisen adventismin kapina vuonna 1863 on saanut esikuvansa Jerobeamin kahdessa kultaisessa vasikassa.

Jos tämä kansa menee uhraamaan Herran temppeliin Jerusalemiin, niin tämän kansan sydän kääntyy jälleen heidän herransa puoleen, Rehabeamin, Juudan kuninkaan, puoleen; ja he tappavat minut ja palaavat Rehabeamin, Juudan kuninkaan, luo. Niin kuningas piti neuvoa, teki kaksi kultaista vasikkaa ja sanoi heille: Teidän on liian vaivalloista mennä ylös Jerusalemiin; katso, Israel, sinun jumalasi, jotka toivat sinut Egyptin maasta. Ja hän asetti toisen Beeteliin, ja toisen hän pani Daaniin. 1. Kun. 12:27–29.

Laodikealaisen adventismin kapina vuonna 1863 on saanut esikuvansa Juudasta tullessa profeetassa, joka kuoli aasin ja leijonan välissä.

Ja tapahtui, että sen jälkeen kun hän oli syönyt leipää ja juonut, hän satuloi hänelle aasin, nimittäin sille profeetalle, jonka hän oli tuonut takaisin. Ja kun tämä oli mennyt, leijona kohtasi hänet tiellä ja surmasi hänet; ja hänen ruumiinsa jäi heitettynä tielle, ja aasi seiso sen vieressä; myös leijona seiso ruumiin vieressä. 1. Kun. 13:23, 24.

Laodikealaisen adventismin kapina vuonna 1863 on ollut esikuvallisesti kuvattuna muinaisen Israelin kymmenennessä koetuksessa, joka aloitti heidän vaelluksensa erämaassa.

Mutta niin totta kuin minä elän, koko maa on oleva täynnä Herran kirkkautta. Koska kaikki ne miehet, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun ihmeeni, jotka minä tein Egyptissä ja erämaassa, ja ovat nyt kymmenen kertaa kiusanneet minua eivätkä ole kuulleet minun ääntäni, totisesti eivät he saa nähdä sitä maata, jonka minä valalla vannoin heidän isillensä, eikä yksikään niistä, jotka ovat minua uhmanneet, saa sitä nähdä. Mutta palvelijani Kaaleb, koska hänessä oli toinen henki ja hän on uskollisesti seurannut minua, hänet minä vien siihen maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat omistaa sen. 4. Mooseksen kirja 14:21–23.

Apostoli Paavali opetti:

Mutta tämä kaikki tapahtui heille esikuviksi, ja ne on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppu on tullut. 1. Korinttolaiskirje 10:11.

Komentoidessaan tuota profeetallista periaatetta sisar White sanoi:

”Jokainen muinaisista profeetoista puhui vähemmän omaa aikaansa kuin meidän aikaamme varten, niin että heidän profetoimisensa on voimassa meitä varten. ’Mutta tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppukausi on tullut.’ 1 Korinttolaiskirje 10:11. ’Eivät he palvelleet itseään, vaan meitä niissä asioissa, jotka nyt ovat teille ilmoitetut niiden kautta, jotka Pyhässä Hengessä, taivaasta lähetetyssä, ovat teille evankeliumia julistaneet; näitä asioita enkelitkin halajavat katsella.’ 1 Pietarin kirje 1:12....”

”Raamattu on koonnut ja sitonut yhteen aarteensa tätä viimeistä sukupolvea varten. Kaikki Vanhan testamentin historian suuret tapahtumat ja juhlalliset toimitukset ovat toistuneet ja toistuvat seurakunnassa näinä viimeisinä päivinä.” Selected Messages, kirja 3, 338, 339.

Jesajan mukaan myöhäissateen sanoma on sanoma, sillä hän osoittaa, että jumalattomat kieltäytyvät kuulemasta sitä, ja hän kuvaa tuota sanomaa sanoen ”käsky käskyn päälle”.

Keitä hän opettaa tuntemaan? ja keille hän saattaa opin ymmärrettäväksi? niillekö, jotka ovat vieroitettut maidosta ja irrotetut rinnoilta? Sillä käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle; läksyn päälle, läksy läksyn päälle; vähän täällä, vähän tuolla: sillä änkyttävin huulin ja vieraalla kielellä hän puhuu tälle kansalle. Jolle hän sanoi: Tämä on lepo, antakaa väsyneen levätä; ja tämä on virvoitus; mutta he eivät tahtoneet kuulla. Niin Herran sana oli heille käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle; läksy läksyn päälle, läksy läksyn päälle; vähän täällä, vähän tuolla; että he menisivät ja kaatuisivat selälleen, murskautuisivat, joutuisivat paulaan ja tulisivat vangituiksi. Jesaja 28:9–13.

Niistä kuudesta linjasta, jotka olemme juuri tunnistaneet — ja on tietenkin muitakin, joita emme ole tuoneet esiin — yksi korostaa vuotta 1863 asteittaisen koetuksen päätepisteenä, joka johti erämaavaellukseen. Kaksi korostaa sitä, että entinen liittokansa sivuutetaan ja korvataan uudella valitulla kansalla. Yksi osoittaa kirouksen siitä, että rakennetaan uudelleen jotakin, minkä oli tarkoitus jäädä hävitettynä ja hylättynä Jumalan kirouksen alaisena sellaisena kuin se oli, ja toinen osoittaa kirouksen siitä, että palataan sinne, minne oli kielletty menemästä. Kaksi esittää esimerkkejä kymmenen käskyn kahden taulun väärennöksistä, jotka edustivat Habakukin kahta taulua.

Aaronin ja Jerobeamin kultaiset vasikat edustavat väärennettyä mustasukkaisuuden kuvaa, joka edusti väärennettyä vuoden 1863 karttaa. Kun nämä tuodaan yhteen, Aaronin ja Jerobeamin kaksi todistajaa opettavat, että Habakukin kaksi taulua edustavat yhtä taulua, aivan samoin kuin kymmenen käskyn kaksi taulua edustavat yhtä Jumalan lakia. Yhdessä niistä tulee yksi symboli, joka muodostuu kahdesta, kun ne tuodaan yhteen. Jumalan lain kahden taulun samat profeettalliset dynamiikat ovat olemassa Habakukin kahdessa taulussa, ja yhdessä Aaronin ja Jerobeamin väärennökset käsittelevät tuota profeettallista ilmiötä.

Adventismin ensimmäistä sukupolvea on esikuvattu Hesekielin kahdeksannen luvun mustasukkaisuuden kuvalla. Näky, joka alkaa viidennen päivän, kuudennen kuun ja kuudennen vuoden aikana Hesekielin kahdeksannessa luvussa, jatkuu yhdeksänteen lukuun, jossa sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöiminen esitetään. Käsitellessään yhdeksannen luvun sinetöimisen kuvausta sisar White sisällyttää siihen Jumalan luonteen ominaisuuden, joka osoittaa, että kolmannessa ja neljännessä sukupolvessa Jumala tuomitsee ne, jotka ovat tottelemattomia. Näin ollen hän liittää siihen totuuden, joka liittyy suoraan toiseen käskyyn, siihen käskyyn, joka kieltää epäjumalien palvomisen, kuten Aaronin ja Jerobeamin kultaisten vasikoiden.

“Ja hän huusi pellavavaatteiseen puetulle miehelle, jonka kupeella oli kirjurin mustesarvi; ja Herra sanoi hänelle: Kulje halki kaupungin, halki Jerusalemin, ja merkitse niiden miesten otsat, jotka huokaavat ja valittavat kaikkien niiden kauhistusten tähden, joita sen keskellä tehdään. Ja muille hän sanoi minun kuulteni: Kulkekaa hänen jäljessään kaupungin läpi ja surmatkaa; älköön silmänne säälikö, älkääkä armahtako: tappakaa perin pohjin vanhat ja nuoret, sekä neitsyet, pienet lapset ja naiset; mutta älkää lähestykö ainoatakaan miestä, jossa on merkki; ja alkakaa Minun pyhäköstäni. Silloin he alkoivat niistä vanhimmista miehistä, jotka olivat temppelin edessä.”

”Jeesus on aikeissa jättää taivaallisen pyhäkön armoistuimen pukeutuakseen koston vaatteisiin ja vuodattaakseen vihansa tuomioina niiden päälle, jotka eivät ole vastanneet siihen valoon, jonka Jumala on heille antanut. ’Koska paha tekoa vastaan annettavaa tuomiota ei panna täytäntöön pian, sen tähden ihmislasten sydän on heissä täysin altis tekemään paha.’ Sen sijaan että he pehmenisivät sen kärsivällisyyden ja pitkämielisyyden vaikutuksesta, jota Herra on heitä kohtaan osoittanut, ne, jotka eivät pelkää Jumalaa eivätkä rakasta totuutta, paaduttavat sydämensä pahalla tiellään. Mutta Jumalankin pitkämielisyydellä on rajansa, ja monet ovat ylittämässä nämä rajat. He ovat menneet armon rajojen yli, ja siksi Jumalan täytyy puuttua asiaan ja saattaa oma kunniansa oikeuteensa.

Herra sanoi amorilaisista: ”Neljännessä polvessa he palaavat tänne, sillä amorilaisten synnin mitta ei ole vielä täysi.” Vaikka tämä kansa oli silmiinpistävä epäjumalanpalveluksensa ja turmeltuneisuutensa vuoksi, se ei ollut vielä täyttänyt syntiensä maljaa, eikä Jumala antanut käskyä sen täydelliseen hävittämiseen. Kansan tuli nähdä jumalallinen voima erityisen ilmeisellä tavalla ilmoitettuna, jotta se jäisi ilman puolustusta. Laupias Luoja oli valmis kärsivällisesti sietämään heidän pahuuttaan neljänteen polveen asti. Sitten, jos muutosta parempaan ei nähtäisi, Hänen tuomionsa kohtaisivat heitä.

"Erehtymättömällä tarkkuudella Ääretön yhä pitää tiliä kaikkien kansojen kanssa. Niin kauan kuin Hänen armonsa tarjotaan parannukseen kutsuvin kehotuksin, tämä tili pysyy avoinna; mutta kun luvut saavuttavat tietyn määrän, jonka Jumala on määrännyt, Hänen vihansa toimeenpano alkaa. Tili suljetaan. Jumalallinen kärsivällisyys lakkaa. Heidän puolestaan ei enää vedota armon puolesta."

"Profeetta näki aikojen halki katsellessaan tämän ajan avautuvan eteensä näyssä. Tämän aikakauden kansat ovat saaneet osakseen ennennäkemättömiä armolahjoja. Heille on annettu taivaan siunauksista valituimmat, mutta heitä vastaan on kirjoitettu lisääntynyt ylpeys, ahneus, epäjumalanpalvelus, Jumalan halveksunta ja alhainen kiittämättömyys. He ovat nopeasti päättämässä tiliään Jumalan kanssa.

"Mutta se, mikä saa minut vapisemaan, on se tosiasia, että ne, joilla on ollut suurin valo ja suurimmat etuoikeudet, ovat saastuneet vallitsevasta vääryydestä. Ympärillään olevien jumalattomien vaikutuksesta monet, vieläpä monet niistäkin, jotka tunnustavat totuuden, ovat kylmenneet ja joutuneet pahan väkevän virran vietäviksi. Todelliseen hurskauteen ja pyhyteen kohdistuva yleinen halveksunta johtaa ne, jotka eivät liity läheisesti Jumalaan, menettämään kunnioituksensa Hänen lakiaan kohtaan. Jos he seuraisivat valoa ja olisivat sydäimestään kuuliaisia totuudelle, tämä pyhä laki näyttäisi heistä sitäkin kalliimmalta silloin, kun sitä näin halveksitaan ja syrjäytetään. Kun Jumalan lain halveksunta käy yhä ilmeisemmäksi, sen noudattajien ja maailman välinen raja tulee yhä selvemmäksi. Rakkaus jumalallisia käskyjä kohtaan kasvaa yhdessä ryhmässä samassa määrin kuin niiden halveksunta kasvaa toisessa ryhmässä.

"Kriisi lähestyy nopeasti. Nopeasti kasvavat luvut osoittavat, että Jumalan tutkistuksen aika on melkein tullut. Vaikka Hän ei halua rangaista, Hän kuitenkin rankaisee, ja sen nopeasti. Ne, jotka vaeltavat valossa, näkevät lähestyvän vaaran merkit; mutta heidän ei tule istua hiljaa välinpitämättömässä odotuksessa tuhon varalta lohduttaen itseään sillä uskolla, että Jumala suojaa kansaansa tutkistuksen päivänä. Kaukana siitä. Heidän tulisi ymmärtää, että heidän velvollisuutensa on työskennellä ahkerasti pelastaakseen muita, katsoen vahvassa uskossa Jumalaan avun saamiseksi. ”Vanhurskaan harras rukous voi paljon.”

“Jumalallisuuden hapatus ei ole kokonaan menettänyt voimaansa. Aikana, jolloin seurakunnan vaara ja ahdinko ovat suurimmillaan, se pieni joukko, joka seisoo valossa, huokaa ja valittaa maassa tehtävien kauhistusten tähden. Mutta erityisesti heidän rukouksensa kohoavat seurakunnan puolesta, koska sen jäsenet elävät maailman tavan mukaan.

Tämän uskollisen harvalukuisen joukon hartaasti esittämät rukoukset eivät ole turhia. Kun Herra käy esiin kostajana, Hän tulee myös kaikkien niiden suojelijana, jotka ovat säilyttäneet uskon sen puhtaudessa ja varjelleet itsensä maailman tahraamattomina. Juuri tällöin Jumala on luvannut hankkia oikeuden omille valituilleen, jotka huutavat Häntä avuksi päivin ja öin, vaikka Hän viivyttelä heidän tähtensä.

Käsky kuuluu: ”Kulje kaupungin keskeltä, Jerusalemin keskeltä, ja merkitse niiden miesten otsat, jotka huokaavat ja vaikeroivat kaikkien niiden kauhistusten tähden, joita sen keskellä tehdään.” Nämä huokaavat, vaikeroivat olivat pitäneet esillä elämän sanoja; he olivat nuhdelleet, neuvoneet ja vedonneet. Jotkut niistä, jotka olivat häpäisseet Jumalaa, tekivät parannuksen ja nöyrsivät sydämensä Hänen edessään. Mutta Herran kirkkaus oli poistunut Israelista; vaikka monet yhä jatkoivat uskonnon ulkonaisten muotojen noudattamista, Hänen voimansa ja läsnäolonsa puuttuivat.” Testimonies, osa 5, 207–210.

Jotta Hesekielin esittämä sinetöimistä koskeva näky voitaisiin oikein jakaa, on välttämätöntä ymmärtää adventismin neljä sukupolvea. Sisaru White aloittaa valitsemamme katkelman viittaamalla suoraan Hesekielin yhdeksänteen lukuun, ja myös valitsemamme osuus päättyy suoraan viittaukseen Hesekielin yhdeksänteen lukuun. Katkelmassa hän sanoo Hesekielistä: ”Profeetta, katsellen aikakausien halki, näki tämän ajan esitettyä näkynsä edessä.” Hesekiel näki ne olosuhteet, jotka vallitsevat sadanneljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana.

Edellisessä artikkelissa osoitimme Hengen profetian kolmella erityisellä kohdalla, että Jesajan ”Efraimin juopot”, jotka tässä kohdassa samastetaan ”vanhoihin miehiin” ja jotka molemmissa kohdissa edustavat Jerusalemin (adventismin) johtoa, eivät kykene näkemään, että Jumalan voiman mahtava ilmeneminen on vielä tapahtuva niin kuin entisinä vuosina. Tässä kohdassa juuri se Jumalan voiman ilmeneminen, jota he kieltäytyvät näkemästä, tapahtuu osana heitä kohtaavaa jumalallista tuomiota, sillä sanotaan, että ”kansan tuli nähdä jumalallinen voima silmiinpistäväällä tavalla ilmenevänä, jotta he jäisivät ilman puolustusta.”

Laodikealainen adventismi kieltäytyy näkemästä myöhäissateen ilmenemistä, joka alkoi tihkua 11. syyskuuta 2001, mutta he tulevat näkemään tuon sateen huipentuman, kun Keskiyön huudon sanoma toistetaan viimeisinä päivinä. Tuo sanoma on kolmannen voi-huudon islam. Eikö muinaisen Israelin johto, joka oli juuri ristiinnaulinnut Messiaansa, nähnyt Pyhän Hengen vuodatettavan helluntaina?

Katkelmassa osoitetaan seurakunta, jota asiayhteyden perusteella Hesekiel kuvaa Jerusalemina, ja seurakunnan (Jerusalemin) jäseniä verrataan ”pieneen joukkoon”, joka niin ikään tunnistetaan niiksi, ”jotka vaeltavat valossa”, ja joka on ”uskollinen harvalukuinen joukko”. Raamattu opettaa, että ”monet” ovat kutsutut, mutta ”harvat” valitut. Katkelman aihepiiriin kuuluu Jumalan viha, joka kohtaa Hänen kansaansa. Kansa on tuonut tuomionsa oman päänsä päälle, mutta Jumala painottaa nimenomaisesti, että Hänen enkelinsä suorittavat hävitystyön. Jumala ei koskaan valehtele, ja Hän on luvannut, että juuri Hän kostaa ihmisten pahat teot kolmanteen ja neljänteen polveen. Osoittaa tuomion toimeenpano kenellekään muulle kuin Jumalalle merkitsee Hänen luonteensa kieltämistä ja vihjaa, että Hän on valehtelija.

Kohta osoittaa, että silloin kun Hesekielin tuhoavat enkelit alkavat kulkea Jerusalemin halki, juuri silloin ”Hänen vihansa palvelutyö alkaa.” Jumalan viha alkaa Jerusalemistä, joka on hänen seurakuntansa, joka on laodikealaista adventismia.

Sillä aika on tullut, että tuomio alkaa Jumalan huoneesta; ja jos se alkaa ensin meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät ole kuuliaisia Jumalan evankeliumille? 1. Piet. 4:17.

Jumalan viha pannaan täytäntöön Jumalan enkelien kautta, ja kun heidän työnsä alkaa, heille annetaan käsky ”lyödä”, kaikkia, eikä ”silmänne säästäkö, älkääkä armahtako: surmatkaa perin pohjin vanhat ja nuoret, sekä neidot, pienet lapset ja naiset; mutta älkää lähestykö ainoatakaan miestä, jossa on merkki; ja alkakaa Minun pyhäköstäni.” Jumalan viha toimeenpannaan pyhien enkelien kautta, ja se kohta, jonka tahdomme tässä osoittaa, on se, että Jumalan vihan palveluksen alkaminen toteutuu neljännessä sukupolvessa.

Jatkamme tätä tutkistelua seuraavassa artikkelissa.

Ja on tapahtuva Herran teurasuhrin päivänä, että minä rankaisen ruhtinaita ja kuninkaan poikia ja kaikkia, jotka ovat pukeutuneet muukalaiseen pukuun. Sinä samana päivänä minä rankaisen myös kaikkia niitä, jotka hyppäävät kynnyksen yli, jotka täyttävät herrainsa huoneet väkivallalla ja petoksella. Ja on tapahtuva sinä päivänä, sanoo Herra, että Kalaportilta kuuluu huudon ääni ja toisesta kaupunginosasta valitus ja kukkuloilta suuri ryske. Valittakaa, te Makteshin asukkaat, sillä kaikki kauppaväki on hävitetty; kaikki hopeankantajat on tuhottu. Ja on tapahtuva siihen aikaan, että minä tutkin Jerusalemin lampuin ja rankaisen niitä miehiä, jotka makaavat sakkansa päällä, jotka sanovat sydämessään: Herra ei tee hyvää eikä pahaa. Sefanja 1:8–12.